

Del 22 al 27
de juliol de 2024

EUROPE FOR FESTIVALS
FESTIVALS FOR EUROPE
EFFE LABEL 2024-2025

Vicpresidència Primera |
Conselleria de Cultura i Esport

Àrea de
Cultura

sarc

REMARKABLE ARTS FESTIVAL

EUROPE FOR FESTIVALS
FESTIVALS FOR EUROPE
EFFE LABEL 2024-2025

43 edició de música de cambra

Estimat veïnat de Montserrat,
És un plaer dirigir-me a la ciutadania per a parlar d'un esdeveniment tan important per al nostre municipi com és la 43 Setmana Internacional de la Música de Cambra (SIMC).

Som un poble que disfruta la música com una part fonamental de la nostra identitat. Ens acompanya en totes les nostres festes i tradicions i ocupa, tant per al nostre poble com per a este ajuntament, un lloc fonamental en la nostra forma d'entendre la cultura.

I un dels màxims exponents d'esta estima i importància cap a la música és la Setmana Internacional de Música de Cambra, que realitzem de manera ininterrompuda des de 1981.

Un cicle de concerts amb què pretenem divulgar i donar a conèixer altres tipus de música i d'artistes. No només al nostre veïnat, també a tota la gent en la qual la música desperta sentiments i emocions.

Perquè este és un esdeveniment amb projecció internacional, que vol atraure a persones de tot el món.

Potenciar i promoure el turisme cultural és una bona forma de donar a conèixer el nostre municipi i de mostrar eixa estima que tenim cap a la música. La Setmana Internacional de la Música de Cambra és, sens dubte, una forma extraordinària de presentar-nos al món.

Només em queda desitjar que disfruteu d'este cicle de concerts que viurem del 22 al 28 de juliol.

Atentament,

Sergio Vilar, alcalde de Montserrat.

Sergio Vilar Campos

Alcalde de l'Ajuntament de Montserrat

Amigos de la música de cámara, como concejal de cultura de Montserrat me complazco en invitarles a la 43a edición de la Semana Internacional de Música de Cámara, un festival cultural referente en nuestra provincia y un motivo de orgullo para Montserrat.

La 43ª Semana Internacional de Música de Cámara ofrece una programación extensa y variada, diseñada para satisfacer los gustos de todos los públicos. A lo largo de toda la semana, Montserrat se convertirá en un epicentro de la Música de Cámara, disfrutaremos de las actuaciones de algunos de los mejores intérpretes del panorama nacional e internacional, así como de jóvenes promesas que ya están despuntando en el mundo de la música de cámara.

La Semana Internacional de Música de Cámara es un homenaje a la rica tradición musical de Montserrat, cuna de grandes músicos y donde la música forma parte de nuestra identidad cultural.

Desde estas líneas quiero invitaros a todos a que participéis en esta 43 edición y que disfrutéis de los conciertos que se celebrarán al aire libre, donde la música se funde con la quietud de la noche estival, creando una experiencia sensorial que no dejará indiferente a nadie, escuchando a los mejores intérpretes y, sobre todo, viviendo la experiencia única de estar en un pueblo con música en el alma.

Juan José Rández

Concejal de Cultura

Ajuntament de Montserrat

43 EDICIÓ de SETMANA
INTERNACIONAL de MÚSICA
de CAMBRA

2024

Ajuntament de Montserrat
Regidoria de Cultura
cultura@montserrat.es
www.montserrat.es
simc.montserrat.es

22 juliol

Quartetto Chagall 12

23 juliol

Solistas de Valencia i Sarah Rope 18

24 juliol

Balanas Sisters..... 24

25 juliol

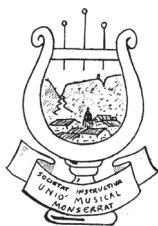
Harmonie Ensemble 36

26 juliol

Nit de cant 48

27 juliol

Coral de Cámara de Pamplona 66

Nota d'agraïment i menció especial a la col·laboració prestada per la Societat Instructiva Unió Musical de Montserrat. Sense el seu suport, l'organització per part de l'Administració pública local d'este esdeveniment cultural tan important seria molt més difícil.

ACTIVITATS PARAL·LELES

12 de juliol Presentació de la 43 SIMC. Concert a càrrec de la SIUM

A les 19.30 hores. Acte de presentació oficial de la 43 edició de la Setmana Internacional de Música de Cambra de Montserrat. A les 20.00 hores tancarà l'acte la Societat Instructiva Unió Musical amb un concert. Casa de la Cultura.

19 de juliol Concurs Internacional de Dones Compositores. "Maria Theresia von Paradis"

A les 19.00 hores. Els membres del jurat d'esta primera edició faran pública la seua resolució a les xarxes socials de l'Ajuntament.

28 de juliol Dansa contemporània

A les 21.00 hores. *Roda*, espectacle de dansa contemporània, que tindrà lloc a la pl. l'Església a càrrec de la companyia Marea Danza.

QUARTETTO CHAGALL

Ben valorat per la crítica i el públic per la gran passió i perfecta mescla present en les seues actuacions, el Quartetto Chagall està format per joves músics que es van conèixer durant els seus estudis a la ciutat de Trieste. Procedents de nombroses i variades experiències en el camp de la música de cambra, els integrants del Quartetto Chagall van decidir fundar esta formació en 2014, amb l'específica intenció d'aprofundir tant en el repertori tradicional del quartet com en

composicions rarament interpretades, així com comissariat estrenes mundials, liderats per músics com Andrea Amendola (Paul Klee 4tet) i Pietro Serafin.

Elogiat unànimement per la seua gran atenció a la dinàmica i als detalls, el Quartetto Chagall ha obtingut importants reconeixements, entre ells el Premi d'Or (Primer Premi) i dos premis especials en el IX Concurs Internacional de Svirél (Eslovènia), el Primer Premi en el XXX Concurs "Lilian Caraian" (Trieste) i el títol de finalista (3r lloc) en el Concurs Internacional "Cameristi dell'Alpe Adria" (Majano-UD, 2016); ha actuat en importants festivals, temporades de concerts i institucions culturals a Itàlia i a l'estranger, com: Victoria International Art Festival (Malta), Imago Sloveniac (Ljubljana – SLO), Società dei Concerti di Parma, Società dei Concerti di Trieste, Amici of Musica "W. d'Angelis" de Campobasso, ACM Música de Cambra de Trieste, Amici della Musica "O. Fiume" de Monopoli, Fundació OMI (Torí), Associació "Rodolfo Lipizer" de Gorizia, Festival de Música Terre d'Arezzo i molts altres, col·laborant amb artistes del calibre de Giampaolo Bandini, Cessare Chiacchiarretta i Igor Zobin. La formació també va rebre grans elogis per la primera interpretació d'obres originals dels mateixos compositors com a N. Jappelli i C. Chiacchiarretta.

A l'octubre de 2019, el Quartetto Chagall va emprendre una gira de huit concerts per la Xina, actuant en les millors sales de concerts del país, entre elles el Centre d'Arts de la Biblioteca Nacional de Pequín, el Gran Teatre de Shandong en Jinan, la Sala de Concerts de Harbin, el Guotai Arts Centre en Chongqing, el Teatre de la Ciutat de Shanghai.

En 2020, amb motiu del 250 aniversari del naixement de Ludwig van Beethoven, es va produir el seu primer CD, titulat "Homenatge a Beethoven".

Els artistes del Quartetto Chagall desenvolupen projectes que combinen música clàssica amb obres multivisionals, entre els quals destaquen els espectacles "Comèdia, in una selva oscura", produït en 2021 per a celebrar els 700 anys de la mort de Dante Alighieri i patrocinat per MiBACT, "Seasons", que representa de manera inèdita les "estacions" de Vivaldi i Piazzolla i "Pastorale", la Sisena Simfonia de Beethoven en versió de cambra per a sextet de corda (transcripció de M. G. Fischer), per a conscienciar sobre els problemes mediambientals i climàtic; així com espectacles multidisciplinaris, com "Perpetuum Mobile", una combinació de música i dansa.

Marc Chagall i el seu quadre "El violinista blau" (1913) van inspirar estos projectes i el nom de la formació. Des de 2020, el Quartetto Chagall forma

el Comité Artístic de l'Associació TRIESTECLASSICA APS, actiu en l'organització d'importants projectes musicals per i per a joves.

En 2023, el quartet va ser seleccionat per a unir-se a la xarxa Le Dimore del Quartetto.

Tenen programada una gira per Espanya (2024).

En la primera part del programa tindreu l'oportunitat de descobrir la *Simfonia concertant K. 364* de Mozart, transcrita en 1808 per a sextet de corda, amb una interessant interacció entre els dos instruments concertants i les altres cordes. La segona part, en canvi, presenta la *Sisena Simfonia "Pastoral"* de Beethoven, gràcies a la qual el públic podrà revivre la relació de l'home amb la naturalesa.

Notes al programa

Ludwig van Beethoven va compondre la seua *Sisena simfonia* entre els anys 1807 i 1808, quan tenia uns 38 anys d'edat. En el programa de la seua estrena, que va tindre lloc el 22 de desembre de 1808 en l'històric Theater an der Wien, a Viena (Àustria), apareixia com: 'Records de la vida en el camp', en fa major. El concert va durar quatre hores, encara que la peça dura 40 minuts.

En la coneguda com a “Simfonia Pastoral”, Beethoven expressa el seu amor per la naturalesa i la vida en el camp. Ho fa tractant de transmetre sensacions, més que a mode de descripcions paisatgístiques. És a dir, Beethoven no vol fer una simple pintura del camp, sinó fer brollar sentiments en l'oïent expressant sensacions a través de la música.

La *sisena simfonia* de Beethoven és important, entre altres coses, per ser considerada com l'origen de la música programàtica, de la qual durant el romanticisme naixeria l'anomenat poema simfònic.

La música programàtica és aquella que busca evocar idees i imatges en la ment de l'oïdor, representant musicalment una escena, imatge o estat d'ànim. Per contra, la música absoluta és aquella que s'aprecia per ella mateixa, sense cap referència particular al món exterior a la mateixa música.

Quartetto Chagall, Angelica Groppi i Pierluigi Rojatti la interpretaran en una rara versió de cambra per a sextet de corda. Esta obra mestra simfònica universalment coneguda del gran compositor alemany es proposa en la rara versió de cambra contemporània de Michael Gotardo Fischer.

PROGRAMA

Quartetto Chagall

Paolo Skabar, violí 1

Matteo Ghione, violí 2

Jacopo Toso, viola 1

Cecilia Barucca Sebastiani, violoncel 1

Angelica Groppi, viola 2

Pierluigi Rojatti, violoncel 2

Pastoral..... Ludwig van Beethoven

Allegro ma non troppo (14')

Despertar d'alegres sentiments en trobar-se en el camp.

Andante molto mosso (13')

Escena al costat del rierol.

Allegro (6' 30")

Animada reunió de llauradors.

Allegro (4' 30")

Llampecs. Tempesta.

Allegretto (11')

Himne dels pastors. Alegria i sentiments d'agraïment després de la tempesta.

SOLISTAS DE VALENCIA & SARAH ROPE

Sarah Rope ens presenta el seu emocionant projecte titulat *Cançons d'Amor*, en col·laboració amb l'ensemble Solistes València.

Esta proposta és una elegant fusió de diversos estils musicals que s'entrellacen de manera harmònica i subtil. La veu càlida i matisada de Sarah aporta tocs jazzístics i melancòlics, complementant la sonoritat màgica i virtuosa del septet clàssic.

Cançons d'Amor és una cuidada selecció d'icòniques cançons romàntiques de tots els temps, que abasten gèneres com *pop*, *jazz*, *rock*, òpera, balades o boleros, entre altres.

23 de juliol, 23.00 h

Amb els arranjaments magistrals de Pau Chafer, estes cançons adquirixen una nova dimensió. Una proposta musical que convida l'oient a submergir-se en la màgia de la música.

Sarah Rope és una artista polifacètica espanyola que s'exercix com a cantant, actriu, compositora, arranjadora i productora. El seu talent i passió per la música la van portar per un camí autodidacta des d'una edat primerenca, on va explorar gèneres com el *blues* i el *jazz*.

No va tardar a unir-se a diverses bandes, sent un dels seus projectes més destacats "Junk," en el qual va compartir escenari amb Ian Bairnson, conegut pel seu treball en Alan Parsons Project, a més d'Ángel Celada, Jesús Gabaldón i Pau Chafer.

L'any 2007, va fundar el grup "SHAP," amb el qual va presentar el seu àlbum "Now or Never" en la XXXI edició del Festival de Jazz de Vitòria-Gasteiz. Quatre anys després, en 2011, va gravar un disc amb les seues pròpies composicions titulat "In the Studio."

Sarah ha tingut l'oportunitat de col·laborar amb artistes de renom, com Revòlver, Ken Hensley de Uriah Heep i Pep Gimeno "Botifarra" entre altres. La seua versatilitat no es limita només a la música, ja que també ha participat en companyies de teatre independents.

A més de la seua carrera en l'escenari, Sarah compartix la seua passió per la música a través

SOLISTAS DE VALÈNCIA & SARAH ROPE

del seu propi programa en YouTube anomenat "Parlant amb Sarah Rope," que es transmet en el canal 33TV. En este programa, explora diversos temes relacionats amb la música i compartix el seu coneixement amb el públic.

En 2022, Sarah va tindre l'oportunitat de col·laborar amb la Banda Municipal de Barcelona sota la direcció de José Rafael Pascual Vilaplana, i també va treballar amb l'Orquestra de València, dirigida per Cristóbal Soler.

Ensemble Solistas de Valencia

Este grup de música de cambra es distingeix pel seu enfocament únic, que combina passió i una presentació impecable en cada interpretació. Des de l'any 2013, han sigut el grup resident del Festival Opera Benicàssim, on han captivat a audiències amb el seu excepcional talent.

La seua col·laboració amb destacats artistes de renom, com Isabel Rey, Rinat Shaham, Sandra Pastrana, Maria José Montiel, Nancy Fabiola Herrera, Sergio Escobar, Ofelia Sala i Aquiles Machado, demostra l'alta estima en la qual són tinguts en la indústria musical.

23 de juliol, 23.00 h

El grup està compost per músics valencians de primer nivell, els quals són membres actius de les orquestres més prestigioses d'Espanya, incloent-hi l'Orquestra de València, Orquestra de la Comunitat Valenciana, Orquestra Nacional d'Espanya, Orquestra Simfònica de Sevilla i Orquestra Nacional de Catalunya. La seua dedicació i excel·lència musical són evidents en cada actuació, això assegurant que la seua música de cambra siga verdaderament única i memorable.

Pau Chafer, solista i arranjaments

Professor de Piano i professor superior de Llenguatge Musical, Transposició i Repentització (execució d'una cançó o una peça instrumental a la primera lectura). Ha acumulat una impressionant trajectòria en el món de la música.

Amb una àmplia gamma d'artistes de renom, com ara Presuntos Implicados, Pastora Soler, Dani Martín, Santiago Cruz, Tamara, Diana Navarro, Lluís Llach, Marina Rossell, Tommy Torres, Roser, Carmen París, Armando Manzanero, Violincheli Brothers, i molts més.

En 2018, se li va encarregar la composició dels arranjaments per a "Pep Botifarra i Pau Chafer simfònic" per al Palau de la música de València.

A més, ha col·laborat com a arranjador i pianista amb destacades cantants líriques internacionals com Ainhoa Arteta, Nancy Fabiola Herrera i Rinat Shaham. La seua versatilitat i experiència abasten diversos gèneres i estils musicals.

Va debutar amb la Banda Municipal de Barcelona en l'espectacle "Cançons oblidades" dirigit per José Rafael Pascual Vilaplana.

Va presentar el seu concert "Homenatge al Cant d'estil" amb l'Orquestra de València, sota la direcció de Cristóbal Soler.

REPERTORI CANÇONS D'AMOR Solistas de Valencia & Sarah Rope

Darling Dyle, violí
Isabel López, viola
Bernat Tortosa, violoncell
Francisco Català, contrabaix
Carlos Casanova, clarinet
Roberto Turlo, oboe i direcció
Pau Chafer, piano
Sarah Rope, veu

1. *Eleanor Rigby* (instrumental)
2. *Now and forever* (Richard Marx)
3. *Annie's son* (J. Denver)
4. *Piensa en mi* (A. Lara)
5. *Roxanne* (Police)
6. *Hopelessly devoted to you* (B.S.O. Grease)
7. Mix Canciones americanas (instrumental)
8. *Ain't no mountain high enough* (M. Gaye)
9. *Una furtiva lágrima* (Donizetti)
10. *Toda una vida* (O. Farrés)
11. *Fall at your feet* (Crowed House)
12. *Woman in love* (Barry i Robbin Gibb)

BALANAS SISTERS

Han enlluernat el públic amb la seua esplendor virtuosa en llocs com el Carnegie Hall , Laeishhalle a Hamburg, la Fundació Louis Vuitton, el Royal Festival Hall i el Walt Disney Hall. Més recentment, van fer el seu debut en la Filharmònica de Berlín, on van interpretar el *Doble Concert* de Brahms. També van actuar en el Festival Radio France Occitanie a Montpeller, i la pròxima temporada inclou actuacions conjuntes en el Cayman Arts Festival, Emergents Barcelona Music Festival en L'Auditori de Barcelona amb l'Orquestra Simfònica de Barcelona i la Gala Benèfica Joseph Calleja amb la Malta Orquestra Filharmònica.

Kristīne, violí

Música de “virtuosisme al·lucinant” (The Times), la violinista letona Kristīne Balanas va guanyar el tercer premi del 66é Concurs Internacional de Música ARD, va ser triada Artista Jove de l’Any 2018 en els Grand Music Awards del seu país d’origen i va rebre el Premi Fundació Excelentia Jove Talent de mans de Sa Majestat la Reina Sofia d’Espanya.

Solista d’algunes de les orquestres més importants del món (Orquestra Filharmònica de Londres, Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera,

Orquestra de Cambra de París i moltes altres), amb freqüents aparicions com a convidada en la Filharmònica de Berlín, el Centre Southbank i el Carnegie Hall. La seua sorprenent transformació de músic de carrer i cantant de *rock-n-roll* a Letònia a graduar-se amb honors de la Reial Acadèmia de Música, on va estudiar amb György Pauk, i la Hochschule für Musik Hanns Eisler, amb Kolja Blacher, en demanda de la seua interpretació "salvatge, audaç i dramàtica" (*The Strad*) la marca com una presència completament idiosincràtica en l'escenari.

Després d'una temporada 2019-20 de gran èxit amb actuacions que van incloure el seu debut amb la Royal Philharmonic Orchestra i Andris Poga en el Cadogan Hall, els aspectes més destacats de la temporada 2020-21 van incloure una gira nacional amb Kremerata Baltica, actuacions del *Doble Concert* de Brahms amb la seua germana Margarita i l'Orquestra Simfònica de Barcelona en el prestigiós L'Auditori de Barcelona, Espanya, i aparicions amb l'Orquestra Simfònica de Saarbrücken sota la direcció de Sébastien Rouland i l'Orquestra Clàssica Santa Cecília amb el director Lavard Skou Larsen.

En 2020, Kristīne va ser nomenada patrona honoraria de la Fundació BOV Joseph Calleja i durant la pandèmia va fundar 'Balanas Classical', que promou la música clàssica a través de concerts, tallers i classes magistrals innovadores. Al desembre

de 2020, va celebrar el seu primer esdeveniment benèfic per a joves músics a Letònia: "Classes magistrals benèfiques de Nadal de Balanas Sisters i Roche".

Kristīne, juntament amb el seu germà violinista Roberts i la seua germana violoncel·lista Margarita, és l'artista resident de 2021 a la sala de concerts 'Cēsis'. Van fer la seua primera actuació de '3 Balanas' amb la Sinfonietta Riga i el director Ben Palmer i van actuar en el *Concert del 75é Jubileu de Pēteris Vask* amb el director letó Andris Poga i l'Orquestra Simfònica Nacional de Letònia.

Kristīne ha aparegut com a solista amb l'Orquestra Filharmònica de Londres, l'Orquestra Filharmònica Real, l'Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera, l'Orquestra de Cambra de París (dirigint des del violí), l'Orquestra Simfònica Nacional RTÉ, la Camerata Jerusalem Israel, l'Orquestra Das Sinfonie de Berlín i la Joventut de la Unió Europea, Orquestra Simfònica Nacional de Tartaristán, Solistes de Moscou sota la direcció de Yuri Bashmet, Orquestra Simfònica Nacional de Tartaristán sota la direcció d'Alexander Sladkovsky i la Filharmònica de Sendai, entre altres.

Kristīne ha aparegut en festivals com el Festival Radio France Occitane Montpellier i el Festival Denis Matsuev *Stars on Baikal*. Kristīne, solista convidada habitual en els recitals de la ràdio nacional de Letònia, també ha actuat en *In Tune de*

BBC Ràdio 3 i en *The One Xou de BBC* i ha fet recitals en Show Purcell Room, St. John's Smith Square i Kings Place.

Kristīne toca un violí Antonio Gagnani de 1787, que amablement li va prestar "The Little Butterfly Foundation".

Margarita, violoncel

Margarita Balanas és directora assistent de Paavo Järvi en la Tonhalle-Orchester Zürich en la temporada 23/24. És la fundadora i directora musical de l'orquestra i organització benèfica ANONIMI, i ha dirigit la Tonhalle-Orchester Zürich, la Royal Academy of Music Symphony Orchestra, la Glover-Edwards Symphony Orchestra, la Baltic

Siga Philharmonic i la Järvi Academy Orchestra i Sinfonietta. Coneguda pel seu distingit art i la seua fascinant presència escènica, Margarita Balanas ha actuat per a audiències de tot el món i ha sigut aclamada com a “poderosa, delicada, intensa i brillant” (GLAM Adelaide).

La violoncel·lista i directora letona Margarita Balanas ha actuat en llocs com el Carnegie Hall, la Filharmònica de Berlín, Laeiszhalle d’Hamburg, el Royal Festival Hall, el Wigmore Hall, la Fundació Louis Vuitton, el Walt Disney Hall i L’Auditori Barcelona.

Margarita, guardonada amb el Gran Premi de Música de Letònia, ha actuat com a solista amb orquestres de renom com la Filharmònica de Múnic, l’Orquestra Simfònica de Barcelona, la Sinfonietta de Riga, l’Orquestra Simfònica de Saarbrücken i la Deutsche Philharmonie Merck, i ha participat en festivals aclamats com el Festival Internacional de Violoncel Piatigorsky i el Festival Internacional de Violoncel, Festival Shanghai Festival Radio France Occitanie Montpellier.

A més de la seua carrera com a violoncel·lista, ha rebut, tutoria i orientació de Paavo Järvi, Ben Palmer, Sigmund Thorp, Neeme Järvi i Leonid Grin i va ser seleccionada per a realitzar estudis de *Diploma Professional en direcció* en la Royal Academy of Music de Londres amb Sian Edwards.

Els aspectes més destacats d'esta temporada inclouen presentacions de concerts amb la Deutsche Philharmonie Merck, presentacions en Dresdner Musikfestspiele, el Festival de Moritzburg, gires pels Estats Units i Europa amb la violinista Anne-Sophie Mutter i els Mutter Virtuosi. Margarita dirigirà la Tonhalle-Orchester Zürich, Orquestra Do Algarve amb la seua germana violinista Kristīne Balanas com a solista i l'orquestra ANONIMI.

Margarita és una reconeguda artista convidada de Classic FM, Scala Ràdio, BBC Ràdio 3 In Tune. El seu àlbum debut del *Concert per a violoncel núm.1* de Saint-Saëns i altres treballs amb Linn Records han aparegut des de llavors en algunes de les llistes de reproducció més interessants d'Apple Music, com 'Classical You Must Hear This Month', 'Women in Classical Music' i 'El clàssic de primera categoria'. Margarita va gravar per a Deutsche Grammophon en Musikverein juntament amb Anne-Sophie Mutter i Mutter's Virtuosi.

Margarita actualment toca el violoncel Charles-Adolphe Gand' Auguste Tolbecque' de 1849, cedit amablement per The Little Butterfly Foundation. Camille Saint-Saëns va escriure el seu *Concert núm. 1 per a violoncel* per a Tolbecque, qui va estrenar el concert per a este violoncel en 1873.

Notes al programa

Partita núm. 3 en Mi major per a violí sol, BWV 1006, és una obra mestra de Johann Sebastian Bach per a violí sol. Composta al voltant del 1720, esta peça és coneguda per la seua complexitat tècnica i bellesa melòdica. Consta de set moviments, dels quals es presenten hui el "Prelude", "Loure" i "Gavotte en Rondeau". El "Prelude" és vibrant i virtuós, mentre que el "Loure" és elegant i majestuós. La "Gavotte en Rondeau" és una dansa alegre i encantadora que ha captivat els amants de la música al llarg dels segles.

Suite núm.1 en Sol major per a violoncel sol, BWV 1007. La *Suite núm.1 en Sol major* és una de les sis suites per a violoncel sol de Bach, una sèrie de peces considerades fonamentals en el repertori per a este instrument. Composta entre 1717 i 1723, esta suite és coneguda per la seua estructura clara i la seua expressivitat emocional. Els moviments interpretats hui, "Prelude", "Sarabande" i "Courante", mostren la varietat d'estats d'ànim que Bach va ser capaç de transmetre, des de la majestuositat i la calma fins a l'energia i la vivacitat.

Sonate per a violí i violoncel, composta el 1922, de Maurice Ravel és una obra singular dins del seu repertori. Escrita durant un període de dol per la mort de Claude Debussy, esta sonata reflecteix la influència del neoclassicisme i la recerca de noves

formes d'expressió. El primer moviment, "Allegro", és ple de contrastos rítmics i melòdics. El "Très vif" és breu i intens, mentre que el "Lent" és introspectiu i commovedor. El moviment final, "Vif", és ràpid i animat i conclou l'obra amb una brillantor vibrant.

L'obra "Passacaglia en Sol menor", Handel - Halvorsen és una obra de Händel arranjada pel violinista noruec Johan Halvorsen. Originalment una peça per a clavecí, esta versió per a violí i violoncel és coneguda per la seua virtuositat i complexitat. La "passacaglia", una forma musical basada en un tema repetitiu amb variacions, permet als intèrprets mostrar les seues habilitats tècniques i la seua capacitat per crear una narració musical emotiva.

"Castillo Interior", és una obra del compositor letó contemporani Pēteris Vasks. Composta el 1995, esta peça està inspirada en el llibre "Las Moradas" de Santa Teresa de Jesús. La música de Vasks és coneguda per la seua profunditat espiritual i la seua capacitat per evocar paisatges sonors introspectius i meditatis. "Castillo Interior" és una exploració musical de l'espiritualitat i la recerca de la pau interior, reflectix la complexitat i la bellesa de l'experiència humana.

Excerpts from The Four Seasons, arr. Balanas Sisters – A. Vivaldi.

Les "Quatre Estacions" d'Antonio Vivaldi és una de les obres més populars del repertori clàssic. Composta el 1723, esta sèrie de quatre concerts per a violí descriu les diferents estacions de l'any amb una vivesa i una precisió que han captivat el públic durant segles. Les Balanas Sisters presenten una selecció d'extractes d'esta obra en un arranament únic que destaca la seua virtuositat i la seua capacitat per reinterpretar clàssics amb una perspectiva nova i fresca.

24 de juliol, 23.00 h

PROGRAMA

Balanas Sisters

Kristine Balanas, violí

Margarita Balanas, violoncel

I PART

Partita núm. 3 in E major per a violí sol,

BMV 1006, (12')..... J. S. Bach

Prelude

Loure

Gavotte en Rondeau

Suite núm. 1 in G major per a violoncel sol,

BMV 1007, (10')..... J. S. Bach

Prelude

Sarabande

Courante

Sonata per a violí i violoncel, (22') M. Ravel

Allegro

Très vif

Lent

Vif

II PART

Passacaglia in G minor (6').....Handel - Halvorsen

Castillo Interior (13')..... Pēteris Vasks

Excerpts from The Four Seasons,

arr. Balanas Sisters (12')..... A. Vivaldi

HARMONIE ENSEMBLE

Harmonie Ensemble és un grup de músics professionals de la província de València, tots ells músics d'orquestrades professionals i/o professors de conservatori, que realitza una intensa labor educativa i cultural amb la realització de concerts i activitats musicals. El seu director artístic i musical és Pascual Cabanes.

Han actuat en multitud de localitats de la Comunitat Valenciana com Lliria, la Pobla de

25 de juliol, 23.00 h

Vallbona, l'Eliana, Vilamarxant, Riba-roja de Túria, Bétera, Cullera, Torrent, Buñol, Rafelbunyol, Benaguasil, Benissanó, Marines, Olocau, Gátova, Alcublas, Sot de Chera, Gilet, Quartell, Alcàsser, Albuixech, Montroi, l'Alfàs del Pi, Altea, Calp, Villena, etc., en el Palau de la Música de València, La Beneficència, La Nau, MUVIM, Auditori Joan Plaza del Jardí Botànic, o en festivals com el de la Setmana de Música Religiosa de Conca, el festival de música a la primavera de Villarrobledo

(Albacete) o en el cicle de concerts de Reus (Tarragona). Compten amb la seua pròpia temporada de concerts des de la temporada 2017-2018.

Harmonie Ensemble ha realitzat també concerts sota la direcció de mestres convidats com Álvaro Albiach, Rubén Gimeno, Miguel Romea, Andrés Salado, José Miguel Rodilla, Salvador Sebastià, Andrés Valero, Christian Karlsen, Manuel Galduf, Francisco Javier Gutiérrez, Miguel Vidagany, Roberto Forés, Sergio Alapont, Marc Moncusí, Fabián Panisello, Vitor Matos, Cristóbal Soler, Ahmed El Saedi, Manfredo di Crescenzo, Giovanni Pompeo, Jan Milosz, Maurizio Colasanti, Filipe Cunha, etc., i solistes com Francesc Rozalén, Javier Guna, Jacob Kellerman, David Alonso, David Pons, Manuel Segarra, Raúl Arias, José Manuel León, Manuel Santapau, Miguel Cariñena, José Real, Andrés Martínez, Vicente Moros, Lucía Veintimilla, Lorena Valero, Vicente Llimerá, José Vicente Faubel, Juan Faubel, Rafael Serrallet, Mar Bonet, Karolina Nowotczyńska, etc., abastant tot tipus de repertori per a orquestra de cordes o de cambra.

Jan Miłosz Zarzycki, director d'orquestra polonés, és director general i artístic de l'orquestra Filharmònica de Cambra "Witold Lutosławski" en Łomża, professor de la Universitat de Música Fryderyk Chopin de Varsòvia, finalista i guanyador de concursos internacionals de música a Itàlia, Espanya i Hongria.

En 1994 es va graduar amb distinció en la classe de direcció de Marek Pijarowski en Wrocław. Va completar els seus estudis de direcció a Viena i Berlín, on va conèixer a mestres com Seiji Ozawa, Kurt Masur i Claudio Abbado. També es va graduar com a violinista en el Departament Instrumental de l'Acadèmia de Música de Katowice (1990) i va guanyar diferents concursos com a violinista. Va realitzar Estudis de Postgrau en Gestió per a Creadors, Artistes i Animadors de Cultura en la Facultat de Gestió de la Universitat de Varsòvia.

En 1988 va assumir la direcció de l'Orquestra de Cambra Estudiantil de "Jeunesses Musicals" en l'Acadèmia de Música de Katowice i en 1992-1993 va col·laborar amb l'Òpera Estatal de Wrocław. A l'abril de 1994 va participar en la "I Revista Nacional de Joves Directors" W. Lutosławski en Białystok, on va obtenir el primer premi *ex aequo* i també va rebre tres premis extraestatutaris, entre ells: Premi d'orquestra. En 1997 va rebre el tercer premi en el VII Concurs Internacional de Direcció A. Toscanini en Parma, després va realitzar una gira de concerts per Itàlia amb l'Orquestra Simfònica d'Emília Romagna A. Toscanini.

Va col·laborar amb l'Orquestra Simfònica de la Ràdio Nacional Polonesa en Katowice, amb l'Orquestra Simfònica de Varsòvia i amb l'Òpera de Cambra de Varsòvia. En 1999, es va convertir en professor assistent i membre del Departament de Direcció de l'Acadèmia de Música F. Chopin a Varsòvia, des de llavors també organitza tallers internacionals de música per a joves en Szczecin. En 2004 va guanyar el concurs per al lloc de director general i artístic de l'Orquestra Filharmònica de Cambra de Łomża.

Va dirigir la majoria de les orquestres filharmòniques poloneses. Va fer concerts a Alemanya, França, Àustria, Països Baixos, República Txeca, Rússia, Itàlia, Ucraïna, Macedònia, els Estats Units, Portugal, Mèxic, Noruega, Bèlgica, Lituània i Bielorússia. Ha gravat dèsset àlbums, inclosos cinc

nominats al Premi de Música "Fryderyk" i un als Premis Internacionals de Música Clàssica.

En 2008, el Ministeri de Cultura i Patrimoni Nacional li va atorgar un premi especial en reconeixement a les seues inestimables contribucions a la cultura musical polonesa, en 2011, amb un diploma per assoliments destacats pel llegat de Fryderyk Chopin, i en 2013, amb el Gloria Medalla Artis al Mèrit a la Cultura. També va rebre el Premi de la Voivodat de Podlaquia pels seus assoliments en el camp de la creació artística, la difusió i la protecció de la cultura i el Premi del President de Łomża pels seus assoliments especials en el camp de la cultura (2016). En 2014, el president de la República de Polònia li va concedir el títol de professor d'arts musicals.

Lorena Valero,
mezzosoprano

La *mezzosoprano* Lorena Valero destaca poderosament sobre els escenaris per la seua marcada personalitat musical i teatral amb la qual dota de vida als seus personatges, una àmplia galeria entre els quals

destaquen: Santuzza de Cavalleria Rusticana, en la Opéra -Théâtre Metz Métropole; el rol d'Elena de Mefistofele, de Boito, en el Théâtre du Passage Neuchâtel i en el Théâtre Equilibre de Fribourg, Suïssa; Aida en el Festival im Berg de Salzburg; Suzuki, de *Madame Butterfly*, en el Teatre Cilea de Reggio di Calàbria i el Teatre Principal de Palma; Rosario, de *Goyescas* de Granados, en el Palau de la Música de València; el rol de Salut, de *La Vida Breu*, de Falla, en la Opéra – Théâtre Metz Métropole, França, sense oblidar altres personatges com Sesto, de *La Clemenza di Tito*, Charlotte de *Werther*.

Deixebila de Margarita Lilova, Kammersängerin i professora de la Universitat de cant de Viena. En la capital austríaca, va residir durant anys per a perfeccionar la seua formació artística, després d'obtindre el títol professional de cant del Conservatori Superior del Liceu de Barcelona. Ha rebut el magisteri de Ghena Dimitrova, Dolora Zajick, Jerzy Artisz, Roberto Scandiuzzi i Helmut Deutsch. A més, a Salzburg, Lorena Valero aconseguí el Premi Extraordinari, en el "Concurs Internacional de Canto Grandi Voci". Defensora del repertori espanyol, amb especial interès fora del seu país, destaca el seu debut en el Teatre Sant Carlo de Nàpols amb *El Barret de Tres Pics* de Manuel de Falla amb crítiques com: "A l'èxit de la Suite va contribuir la veu de Lorena Valero pel seu timbre i atmosfera creada" (*Il Mattino*, Teatre di San Carlo di Napoli). "En la partitura de Falla es va

unir a l'orquestra la veu de Lorena Valero de gran volum i bell timbre" (*Corriere Del Mezzogiorno*). Crítiques entusiastes de la seua interpretació de *Candeles*, de *El Amor Brujo* de Falla, van ser arplegades en la premsa brasilera amb motiu de la celebració del Dia de la Hispanitat, en el Teatre Municipal São Paulo i en el Teatre Municipal de Rio de Janeiro. Amb este mateix títol de Falla, debutà i anà de gira pel Japó, en 2023.

Així mateix, la sarsuela és un altre gènere al qual sempre ha prestat especial atenció, en concerts i gravacions, com *El huésped del sevillano* de J. Guerrero, retransmés per RTVE, acompanyada per l'Orquestra Simfònica de Ràdio Televisió Espanyola, en el Teatre Monumental de Madrid. Amb esta mateixa orquestra ha gravat en viu i presentat en una gira de concerts: "Anatomia de la Zarzuela", editada en CD i DVD per al segell Warner. En breu, incorpora el rol titular de *Luisa Fernanda*, de Moreno Torroba.

Del repertori simfònic convé destacar un ampli repertori: *Missa Solemnis* de Beethoven, *Requiem de Mozart*, els cicles de Mahler, *Das Lied von der Erde*, *Lieder eines fahrenden Gesellen*, a més de la seua *Quarta Sinfónia* o *Pierrot Lunaire* de Schönberg, amb formacions com l'Orquestra de València, Pluralensemble i Collegium Instrumentale.

Notes al programa

La *Simfonia núm. 4* de Gustav Mahler, composta entre 1899 i 1901, és una obra que es distingeix pel seu caràcter relativament lleuger i la seua estructura menys colossal en comparació amb altres simfonies del compositor. No obstant això, manté la profunditat i complexitat emocional característiques de Mahler, oferix una visió única del seu univers sonor.

I. Bedächtig. Nicht eilen. Recht gemächlich.

El primer moviment comença amb una atmosfera pastoral, evocant una sensació de serenitat i simplicitat. Els clarinets i flautes imiten els sons de la naturalesa, mentres que les cordes estableixen un tema que es desenvoluparà al llarg del moviment. Mahler utilitza un llenguatge harmònic i melòdic que suggerix tant innocència com una melancolia subjacent.

II. In gemächlicher Bewegung. Ohne Hast.

El segon moviment presenta una dansa macabra, amb el violí solista afinat un to més alt per a crear un so estrident i fantasmal. Este "Freund Hein" (Amic Hein) és una figura de la mort en el folklore alemany, però ací Mahler el retrata de manera juganera, quasi com una picada d'ullet irònica a la inevitabilitat de la mort.

III. Ruhevoll. Poc adagi.

El tercer moviment és el cor emocional de la simfonia. Amb el seu caràcter meditatiu i expansiu, ofereix moments d'intensa bellesa i pau. Este adagi es desplega com una visió del paradís, amb la seua rica orquestració i harmonies que suggerixen un anhel transcendental.

IV. Sehr behaglich. "Wir genießen die himmlischen Freuden."

El quart moviment introduïx una soprano solista que canta el poema "Wir genießen die himmlischen Freuden" (*Gaudim les alegries celestials*), pres de la col·lecció de cançons folklòriques "Dones Knaben Wunderhorn" (*La banya màgica del xic*). La música descriu una visió infantil del cel, amb imatges de jocs i menjar en abundància, tot embolicat en una atmosfera d'ingenuïtat i puresa.

Mahler aconsegueix amb esta simfonia una síntesi única de simplicitat i profunditat, accessibilitat i complexitat. A través dels seus moviments, l'obra ens porta en un viatge des de la tranquil·la contemplació terrenal fins a una radiant i despreocupada visió del paradís, reflectint tant el món real com l'idealitzat que Mahler tan sovint intentava reconciliar en la seua música.

PROGRAMA

Harmonie Ensemble

Jan Milosz, direcció

Lorena Valero, *mezzosoprano*

Harmonie ensemble, orquestra

Obertura Las Bodas de Fígaro, (5').....W. A. Mozart
(Arranjament Iain Farrington)

Simfonia núm. 4, (55').....G. Mahler
(1860-1911) Arranjament Iain Farrington

- I. Bedächtig, nicht eilen (forma sonata)
- II. In gemächlicher Bewegung, ohne Hast (scherzo i trio)
- III. Ruhevoll, poco adagio (doble tema i variacions)
- IV. Sehr behaglich (variacions estròfiques).

Montserrat Martí Caballé

Mª Carmen Fortea

NIT DE CANT

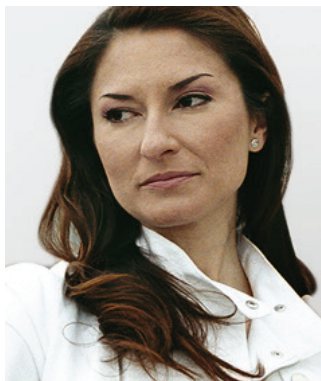
Montserrat Martí Caballé, soprano

Al febrer de 1998 va realitzar el seu debut operístic en la Staatsoper d'Hamburg com Zerlina en *Don Giovanni*: "Cantó una Zerlina deliciosa" (*Die Welt*). "Va ser una Zerlina amb una veu de soprano pura i sòlida" (*Hamburger Anzeigen und Nachrichten*).

Javier Palacios

Va debutar en el Gran Teatre del Liceu de Barcelona, com Liu en *Turandot*, reflectit en la premsa com "el naixement d'una estrella" (*La Vanguardia* – 29 d'octubre de 1999) i "el naixement d'una nova diva" (*ABC* – 28 d'octubre de 1999).

Alumna de ballet de Maya Plisetskaya, va decidir alternar esta activitat amb els estudis de música i cant, participant en concerts benèfics com el Concert de Solidaritat per a Ruanda en la Catedral de Palma, en presència de S. M. la

Reina Sofia, en el Festival de Hampton Court en un concert a benefici de la Royal Collection Trust en presència del seu Patró, el Príncep de Gal·les, i per a la Fundació Olga Havel, en favor dels xiquets amb diversitats funcionals a Praga. Ha cantat en la Gran Sala d'Actes de la UNESCO de París, sota la direcció de Zubin Mehta.

Montserrat Martí ha cantat diversos concerts i recitals a Europa, entre ells en la Deutsche Oper de Berlín, Alte Oper de Frankfurt, Musikhalle de Hamburg, Musikverein de Viena, l'Opéra Garnier de París, Festival Internacional de Música Castell de Peralada i Palau de la Música Catalana de Barcelona, Teatre Real de Madrid, Teatre Bolshoi de Moscou i Teatre Maryinsky (Kirov) de Sant Petersburg. Així mateix ha cantat el *Requiem* de Mozart, sota la direcció de Sir Neville Marriner i també ha gravat i ha cantat en concert amb Vangelis en el repertori cross-over.

Va ser triada per les Fundacions Leonard Bernstein i Jerome Robbins com a protagonista (María) per a l'estrena en la Scala de Milà de *West Side Story*. A l'abril de 2001 va participar en la gala commemorativa dels 100 anys de la Gran Sala del Conservatori Tchaikovsky de Moscou, al costat de Yuri Bashmet, Shlomo Mints, Alexander Knyazev, Valery Gergiev, Orquestra i Cor del Teatre Maryinsky de Sant Petersburg, així com en el Festival de Pasqua de Roma, en el Royal Albert Hall de Londres, en la Deutsche Oper Berlin, en la Philharmonie de Colònia i en el Festival de Música de Peralada.

En les últimes temporades ha representat *La clemenza di Tito* en el Gran Teatre del Liceu i en el Palau de la Música de València, *La Vièrge* de Massenet en el Théâtre Impérial de Compiègne, Zerlina en *Don Giovanni* en l'Òpera de Palm Beach i *Orfeu i Euridice* a Barcelona. en el Gran Teatre del Liceu, Despina de *Così fan tutte* i *Edgar* de Puccini (rol de Fidelia) en el Festival Euro Mediterraneo de Roma, el rol de Octavie en *Cléopâtre* de Massenet en el Gran Teatre del Liceu de Barcelona, així com en Teatre Real de Madrid i diversos concerts en el Konzerthaus de Viena i Philharmonie de Colònia, entre altres. Ha debutat el rol protagonista de l'òpera *Mireille* de Gounod en el Palau dels Reis de Mallorca a Perpignan, el rol de Musetta en *La Bohème*, debuta el rol protagonista de l'òpera *Le Roi d'Ys* i el rol de Glauce de l'òpera *Medea* en el Festival de Taormina.

Recentment va realitzar 10 representacions de *Gianni Scchichi* amb l'Opera de Catalunya, va interpretar l'Himne de l'Expo de Saragossa en la seua inauguració, i va realitzar una gira de diversos recitals i concerts per Europa entre els quals estan en la Filarmónica de Colònia, la Konzerthaus de Viena, la Philharmonie de Munic, la Musikhalle d'Hamburg, debuta el rol de Mimí de l'òpera de Puccini *La Boheme* i el rol de Donya Elvira en l'òpera de Mozart *Don Giovanni*, el rol de Micaela en la *Carmen* de Bizet i pròximament debutarà el rol de Juliette en l'òpera de Gounod *Romeo et Juliette*.

Montserrat Martí ha realitzat diverses gravacions discogràfiques per a BMG (RCA) i Warners. Recentment ha aparegut la seua primera gravació en DVD de l'òpera *Edgar*.

Membre del Patronat de la Fundació Casa dels Alcaïnes impulsa les activitats culturals que duen a terme i personalment va oferir un recital en 2012, l'Homenatge al tenor Bernabé Martí en 2014. Amb el gran èxit obtingut, va portar a la seu de la Fundació la representació de *La traviata* aprofitant els salons de La Casa dels Alcaïnes en Villarroya de la Serra, edifici del segle XVII. La seua preocupació per promocionar la cultura aconseguix que en 2016 la primera activitat en Villarroya de la Serra siga la GRAN GALA DE SARSUELA, acompanyada del tenor Nacho del Rio, la *mezzosoprano* Beatriz Gimeno, el baríton Fernando Álvares i al piano Andrea Álvarez.

Mari Carmen Fortea, soprano

Natural de Palma de Mallorca. Comença els seus estudis musicals en la Societat Musical "Santa Cecília" d'Alcàsser, continuant-los en el Conservatori de Música de València, on

obté el títol professional de Clarinet i superior de Piano. Ha realitzat cursos de perfeccionament amb Luiz de Moura Castro, Miguel Ángel Herranz i Mario Monreal.

Comença els seus estudis de Cant amb Ángeles López Artiga, continuant-los amb Llanos Martínez, i obtenint el títol Superior de Cant a Barcelona amb Eduardo Giménez, en el Conservatori Superior de Música del Liceu.

Ha realitzat cursos de perfeccionament amb Carmen Bustamante, Manel Cabero i Khamal Khan, i tècniques escèniques amb Peter McFarlane.

Entre els seus concerts com a solista cal destacar la seua participació en el cicle "Les Arts en Paral·lel" al Palau de la Música de València amb *El ratpenat* de Strauss i de la Tonada a la Zarzuela i un recital en el Cercle de Belles Arts de València amb el pianista Emilio Varó.

Amb orquestres i agrupacions bandístiques com la Banda Municipal de Palma, Banda Simfònica d'Alzira, Banda d'Onda, actuant a l'Auditori de Castelló i de Peníscola; Banda de Serra, Benifaió, Catarroja, Marines, Macastre, Canals, Benicassim, Alcàsser, Picassent, Alfafar, Paiporta, Quart de Poblet i banda de la Universitat Politècnica de València.

Ha actuat sota la direcció de mestres com José Manuel Miñana Juan, Juan Giménez Cerezo, Ángel Crespo, Onofre Díez Monzó o Antonio Alapont, entre altres.

Amb l'Orquestra de Cambra d'Alzira va realitzar un concert en el Palau de la Música de València col·laborant a benefici de l'Associació de familiars malalts d'Alzheimer sota la direcció d'Ángel Crespo.

Ha interpretat com a solista el *Gloria* de Vivaldi, el *Stabat Mater* de Pergolesi i el *Messies* de Händel. També el paper principal en dues òperes per a xiquets "Els tres porquets", amb música de Mozart en el Teatre Musical del Cabanyal a València, realitzant una gira per importants teatres d'Espanya. També el paper de Bastiana en l'òpera "Bastián i Bastiana" de Mozart a la Sala Escalante de València.

L'any 2003 va realitzar un recital en el cicle de concerts "Nits a la fresca" d'Andratx (Palma) amb la pianista Alicia Moreno Valiente.

Pertany al Trio "Sporh" per a clarinet, veu i piano amb el qual ha realitzat recitals a València i Palma (Club Nàutic de Palma i Santa Ponça) i al trio "Arcal" per a Veu, Trompeta i Organo.

Des de fa anys forma duo amb el pianista Jesús Debón amb el qual ha realitzat nombrosos concerts per la Comunitat Valenciana.

Durant anys ha pertangut al Cor de la Generalitat Valenciana, sota la batuta de Francisco Perales, Miguel Ángel Gómez Martínez i Lorin Mazel entre altres.

Entre els seus últims projectes professionals cal destacar la producció "Les cartes de Gloria" amb el pianista Jesús Debón, en el qual fa el paper d'Amfitriona, que es va estrenar recentment a la Casa de la Cultura d'Alcàsser.

Continua perfeccionant els seus estudis de cant amb Llanos Martínez i Eduardo Giménez a Barcelona.

En l'actualitat és professora de Piano del Conservatori Professional de Música de Torrent.

Javier Palacios, tenor

Naix a València, comença els seus estudis musicals en l'escolania "La nostra Senyora Verge dels

Desemparats". Més tard conclou els seus estudis musicals en el Conservatori Superior de Música de València.

Ha sigut premiat en diversos concursos internacionals de cant, destacant els primers premis en el "Concurso Nacional de

Canto de Logroño", "Concurs Internacional de Cant Luis Mariano" (Irún), "Concurs Internacional Manuel Ausensi" (Barcelona), "Concurs Internacional AS.LI.CO" (Milà), "Concurs Internacional Pedro Lavirgen" (Còrdova); a més d'altres guardons en certàmens internacionals.

La seua trajectòria professional es desenvolupa amb concerts i actuacions operístiques per tot el món. Destaquen entre ells els concerts realitzats a Tòquio, festivals internacionals de Manchester i Estocolm; així com actuacions en la Gewandhaus de Leipzig, Moscou, Kíev, Hamburg, Parma, Niça, etc.

Entre el seu repertori destaquen els rols protagonistes de les òperes *L'elisir d'amore*, *Lucia di Lammermoor*, *Roberto Devereux*, *Rigoletto*, *Traviata*, *Nabucco*, *Tosca*, *Madame Butterfly*, *La Rondine*, *Carmen*.

Sent protagonista també dins del repertori espanyol dels títols *Marina*, *La Dolores*, *Luisa Fernanda*, *La Venda dels Gats*. Entre altres teatres ha cantat: La Fenice (Venècia), Donizetti (Bèrgam), Coccia (Novara), Gran (Brescia), Ponchielli (Cremona), Fraschini (Pavía), Gran Teatre (Còrdova), Campoamor (Oviedo), Cervantes (Màlaga), Villamarta (Jerez), Palacio de l'Opera (La Corunya), Palacio de la Música (València), Pérez Galdós (Las Palmas), Maestranza (Sevilla), Euskalduna (Bilbao).

També en la seua trajectòria destaquen les gires realitzades amb la soprano Montserrat Caballé a Suïssa, Alemanya, Rússia, les repúbliques bàltiques i Ucraïna; així com la col·laboració per al segell discogràfic BMG en el disc "Amb tot el meu cor" amb la soprano catalana.

Ha interpretat "Traviata" (Alfredo) en el Festival de Castelló, "Tosca" (Mario Cavaradosi) al costat de Giovanna Casolla, en el Palau de l'Opera de la Corunya; "Traviata" (Alfredo) en el Teatre de La Maestranza de Sevilla, sota la direcció de Plácido Domingo; la "Messa da Rèquiem" de Verdi en Klagenfurt, "Rigoletto" (Duca di Mantova) a Atenes, Roberto Devereux i "L'elisir d'amore" a Santiago de Xile, "Traviata" en el Festival de Tamaulipas (Mèxic), a Itàlia (Ravenna, Lucca, Livorno) amb "Nabucco", en el Teatre Malibran de Venècia amb "Rigoletto", a Salern amb "Traviata", a Càller el Cassio de "Otello",

al costat de Barbara Frittoli i Lucio Gallo; a Còrdova i Jerez de la Frontera amb el paper d'Edgardo de "Lucia di Lammermoor", "Diàleg de les Carmelites" a Sevilla Teatre de la Maestranza, "La Venda dels Gats" en el Palau de la Música de València, "La Rondine" a Oviedo i Tòquio amb el Mestre Gelmetti, "Missa de Gloria" de Puccini i "Nabucco" en el Euskalduna de Bilbao, "Macbeth" en el Liceu de Barcelona, "Lucia" i "Nabucco" a Palma i recentment ha cantat "Lucía" en Zurich, "Marina" en el Teatre Teresa Carreño de Caracas, Veneçuela, "Nabucco" en el Palau de l'Opera de València, "Diàleg de les Carmelites" a Santiago de Xile, "La Rondine" a Montecarlo, "Rigoletto" a Tel Aviv (Israel), "Cavallería Rusticana" en Nüremberg (Alemanya) i Sant Gallen (Suïssa). "Traviata" en Toulon (França), "Carmen" en Sant Gallen (Suïssa) i "La Vida Breu" de Falla en Saint Etienne (França).

Entre els seus pròxims compromisos destaquen: debut en el rol de Giorgio "Amica" de Mascagni , "Roberto Devereux" a Tòquio, etc.

Jesús Debón Alcodori, piano

Natural de València. Va cursar els seus estudis musicals en el Conservatori Superior de Música de València, realitzant cursos de perfeccionament amb Mario Monreal, Bruno Turner, Felix Lavilla, Miguel Zanetti, Wolfram Rieger, Alan Branch, Donald Sultzen i Antón García Abril.

Ha compost obres com: "Suite de Nadal" per a cor, orquestra, piano i narrador de la qual es va realitzar gravació al març de 1999. Cantata "Temps de Nadal", "Diluvi" cantata per a veus blanques i orquestra, un programa amb versions simfòniques de "The Beatles" interpretades per l'Orquestra Filharmònica de la Universitat de València i dirigida per Cristóbal Soler, i nombroses obres originals i versions corals per a diferents formacions vocals, grups de cambra i piano sol. També ha participat, com a intèrpret o compositor en la gravació de diverses bandes sonores per a teatre com "La Mandrágora" en el Teatre Rialto de València, "Bloody Mary" de Rodolf Sirera (teatre musical) en el Teatre Talía de València, "Song Time amb Sondheim", "Se sent... estem en l'aire?", "Balansiyyá", "De Broadway a l'Havana" i diverses músiques per a televisió.

És autor de la música amb la qual la selecció espanyola de Gimnàstica rítmica va obtindre la Medalla d'Or en els Jocs Olímpics d'Atlanta i ha publicat sis llibres de repertori per a piano.

Ha intervingut en nombrosos concerts de música de cambra i en importants festivals tant nacionals com internacionals acompanyant a importants grups i, sobretot, a destacades figures del cant.

És el pianista acompanyant del Orfeó Valencià i de Xicotets Cantors de València. Ha col·laborat amb

formacions com Perkumania Ensemble, Orquestra de Cambra d'Elx, Orquestra de Cambra Sta. Cecilia de Roma, Grup Instrumental de València, Flos Florum (Ministrers d'Hamburg), Banchetto Musicale, Silvester Quartet, Spanish Brass Luur Metalls i músics de jazz com Ximo Caffarena, Juanjo Garcerá, Lluite Aguilar, Lluís Llario, Felipe Cucciardi i Perico Sambeat.

Notes al programa

Nit de música vocal, on recorrerem un ric paisatge sonor que abasta des de la lírica italiana i la sarsuela espanyola fins a l'òpera i la cançó de concert. Este programa està dividit en dos parts diferents però igualment captivadores, i ens brinda una oportunitat única per a gaudir de la diversitat i la profunditat de la música vocal de diferents èpoques i estils.

I PART

Francesco Paolo Tosti (1846-1916)

A vuchella. Una de les cançons napolitanes més famoses de Tosti, "A vuchella", és un delicat i nostàlgic lament d'amor perdut, amb lletres de Gabriele D'Annunzio que evoquen la bellesa i la fragilitat d'una flor.

Francesco Paolo Tosti

L'ultima canzone. Una altra joia del repertori de Tosti, esta cançó expressa una melancolia subtil, amb una melodia que captura perfectament l'essència de l'amor i la pèrdua.

Pietro Mascagni (1863-1945)

Ave Maria. Mascagni, conegut principalment per la seua òpera "Cavalleria Rusticana", ens oferix en esta "Ave Maria" una peça de pura devoció, amb un lirisme que ressalta la pregària universal de la humanitat.

Ruggero Leoncavallo (1857-1919)

Mattinata. Escrita originalment per al tenor Enrico Caruso, "Mattinata" és una cançó brillant i alegre que celebra la frescor i la bellesa del matí.

Francesco Paolo Tosti

Mariachiare. Una altra obra napolitana de Tosti, esta cançó és un tribut a la serenata tradicional, plena de passió i energia.

Gaetano Donizetti (1797-1848)

L'Amor mio. Conegut per les seues òperes *bel canto*, Donizetti també va compondre cançons de cambra encantadores com a "L'Amor mio", que destil·len el seu talent melòdic i la seua sensibilitat romàntica.

Giacomo Puccini (1858-1924)

O soave fanciulla (Duo de *La Bohème*)

Un duo d'amor icònic de l'òpera "La Bohème", on Rodolfo i Mimì es confessen el seu amor en una escena que captura l'essència del romanticisme puccinià.

Giacomo Puccini

O mio babbino caro (*Gianni Schicchi*)

Una de les àries més volgudes de Puccini, interpretada per la jove Lauretta per a persuadir el seu pare en una situació còmica, però amb una melodia de gran bellesa.

Giacomo Puccini

E lucevan le stelle (*Tosca*). En esta ària de "Tosca", el pintor Mario Cavaradossi reflexiona sobre el seu amor i la seua imminent mort, amb una melodia carregada d'emoció i desesperació.

Giacomo Puccini

Quando m'en vo (*La Bohème*). Coneguda com el "vals de Musetta", esta ària de "La Bohème" és una declaració de coqueteria i autoafirmació femenina, plena d'encant i lleugeresa.

Franz Lehár (1870-1948)

Lippen schweigen (*Die Lustige Witwe*)

Un duo d'amor de l'opereta "La Viuda Alegre", on els

protagonistes expressen el seu amor amb un vals encantador i elegant.

II PART

Joaquín Rodrigo (1901-1999)

Cançó del grumet. Rodrigo, conegut pel seu "Concert d'Aranjuez", ens porta en esta cançó un retrat líric de la vida del jove mariner, ple de ritme i vitalitat.

Joaquín Rodrigo

Dels àlbers vinc. Una cançó que reflectix l'herència musical espanyola amb la seua melodia pastoral i evocadora, inspirada en la poesia tradicional.

Enrique Granados (1867-1916)

Elegia eterna. Granados, famós per la seua suite *Goyescas*, ofereix en esta peça una elegia plena de melancolia i bellesa introspectiva.

Fernando Obradors (1897-1945)

Del cabell més subtil. Una cançó d'amor delicada i apassionada, part de les "Cançons clàssiques espanyoles" d'Obradors, amb un lirisme que captura l'essència de la poesia espanyola.

Joaquín Turina (1882-1949)

La teua pupil·la és blava. Turina, conegut per la seua capacitat per a fusionar la música popular

espanyola amb la clàssica, oferix ací una cançó que és alhora lírica i profundament emocional.

Joaquín Turina

Cantares. Una altra joia del repertori de Turina, esta cançó celebra l'alegria i la passió de la música popular espanyola.

Manuel de Falla (1876-1946)

Jota. Part de les seues "Set cançons populars espanyoles", esta jota és una vibrant peça de la tradició aragonesa, plena de ritme i energia.

Manuel de Falla

Polo. També de les "Set cançons populars espanyoles", "Polo" és una cançó intensa i apassionada, que reflectix el temperament ardent de la música andalusa.

Joaquín Quintero (1873-1956)

Morucha. Una cançó menys coneguda però plena d'encant, que destaca per la seua riquesa melòdica i el seu caràcter folklòric.

José María Lacalle (1860-1937)

Amapola. Famosa a tot el món, esta cançó romàntica de Lacalle és coneguda per la seua bella i enganxosa melodia, un verdader clàssic del repertori vocal.

PROGRAMA

Montserrat Martí Caballé, soprano

Mª Carmen Fortea, soprano

Javier Palacios, tenor

Jesús Debón Alcodori, piano

I PART

<i>A vuchella</i>	F. P. Tosti
<i>L'ultima canzone</i>	F. P. Tosti
<i>Ave Maria</i>	P. Mascagni
<i>Mattinata</i>	R. Leoncavallo
<i>Mariachiare</i>	F. P. Tosti
<i>L'Amor mio</i>	G. Donizzetti
<i>O soave fanciulla</i> (Dúo de <i>La Boheme</i>)	G. Puccini
<i>O mio babbino caro</i> (<i>Gianni Schichi</i>)	G. Puccini
<i>E lucevan le stelle</i> (<i>Tosca</i>)	G. Puccini
<i>Quando m'en vo</i> (<i>La Boheme</i>)	G. Puccini
<i>Lippen schweigen</i> (<i>Die Lustige Witwe</i>)	F. Lehár

II PART

<i>Cançó del grumet</i>	J. Rodrigo
<i>Dels àlbers vinc</i>	J. Rodrigo
<i>Elegia eterna</i>	E. Granados
<i>Del cabell més subtil</i>	F. Obradors
<i>La teua pupil·la és blava</i>	J. Turina
<i>Cantares</i>	J. Turina
<i>Jota</i>	M. de Falla
<i>Polo</i>	M. De Falla
<i>Morucha</i>	J. Quintero
<i>Amapola</i>	J. M. Lacalle

CORAL DE CÁMARA DE PAMPLONA

La Coral de Cámara de Pamplona va ser fundada l'any 1946 per Luis Morondo, important músic navarrés vinculat fins llavors, entre altres agrupacions corals i simfòniques, a l'Orquestra Santa Cecilia de Pamplona. Des dels seus inicis, la Coral es va relacionar amb els compositors del seu temps. Esta decisió és vital perquè va marcar la important trajectòria de la Coral al llarg del temps, i li ha permés aportacions rellevants a la història de la música.

La Coral de Cámara de Pamplona ha aconseguit recuperar el seu caràcter com un dels referents culturals a Navarra i la resta de l'Estat, secundant-se en el gran prestigi internacional que posseïx i que continua recaptant hui. La base d'èsta reconstrucció s'ha assentat sobre la posició internacional de l'entitat, sempre com a ambaixadora de la nostra terra. Des d'èsta constatació, podem afirmar que la Coral està vivint un excepcional present artístic, perquè ha aconseguit i manté una qualitat extraordinària i perquè continua complint les comeses que es va fixar des de la seua fundació: ser part inequívoca

i fonamental de la vida cultural navarresa i portar orgullosament la seua representació, amb el millor resultat artístic, als fòrums internacionals.

Parlem sens dubte, d'un referent de la música coral nacional i internacional. Molts dels més grans compositors de les últimes set dècades han escrit música per a la Coral (F. Rebla, J. Rodrigo, A. Duo Vital, S. Bacarisse, L. Balada, T. Marc, A. González Acilu, T. Català, K. Pastor, H. Sauguet, J. de Canteloube, P. Arma, E. Grau, J. Baptista, etc.). Molts altres, com Stravinski, Bartók, Milhaud, Britten, Hindemith o Smit, van poder gaudir de la difusió o estrena d'algunes obres a Espanya gràcies a l'agrupació.

La Coral és hui una institució activa i de gran qualitat compromesa amb la creació coral contemporània, el patrimoni musical propi i nacional i la innovació dels codis de la música de cambra com testifica la seua aclamada recent producció sobre "Atlàntida" de Manuel de Falla. En els últims anys ha sigut present en prestigiosos festivals i auditoris nacionals i internacionals i en cicles i temporades de l'Auditori Nacional, la Fundació Baluard, de la Fundació Juan March, Museu Universitat de Navarra MUN, la Quinzena Musical de Sant Sebastià i de l'Orquestra Simfònica de Navarra, entre altres. Ha actuat al costat d'artistes de la talla de Cappella Mediterranea, Ensemble La Chimera, María Bayo, Nuria Rial, Raquel Andueza, Simon Carrington o Mark Padmore.

27 de juliol, 23.00 h

Entre els nombrosos premis rebuts destaquen, la Medalla d'Or al Mèrit en el Treball, l'Encàrrec de l'Orde del Mèrit Civil i el Premi Príncep de Viana de la Cultura 2018.

David Gálvez Pintado, director

Naix a València, on finalitza amb èxit els seus estudis superiors de Solfeig, Piano, Direcció de Cor i Composició. Més tard es trasllada a la Liszt Ferenc Zeneakadémia de Budapest per a diplomar-se en les especialitats de Direcció de Cor, Orquestra i Composició.

Al llarg de la seua carrera ha treballat i treballa juntament amb prestigiosos intèrprets, col·legues i agrupacions i és un reconegut mestre de cor, com testifiquen els seus treballs en diferents produccions d'òpera i concerts simfònics. Participa activament de l'activitat coral europea com a jurat en certàmens, professor de direcció coral i director convidat en nombrosos concursos, simposis i conferències a tot el món.

Com a compositor posseïx àmplia experiència, principalment en l'àmbit de la música coral i les seues obres han sigut representades en les millors sales de concerts (Carnegie Hall de Nova York, Chicago People's Music School, Salón Gran Centro Cultural Sant Marcos de Lima, Teatro Nacional de Panamá, Palau de la Música de València, Palau de les Arts Reina Sofia, Teatro Gayarre de Pamplona, etc.).

Entre els seus guardons destaquen el Premi del Fòrum Nacional de Músics Hongaresos per la millor Interpretació de Música Contemporània Hongaresa en 2001, el primer premi Premis Catalunya de Composició Coral en 2006 o el reconeixement artístic com a compositor durant 2007 per part del Ministeri de Cultura/INAEM.

Des de 2013 és el director artístic i musical de la prestigiosa Coral de Cámara de Pamplona, càrrec al qual es dedica en exclusivitat.

Notes al programa

Atlàntida, versió camerística. Manuel de Falla.

La Coral de Càmera de Pamplona, dirigida per David Gálvez Pintado, oferix al públic la cantata escènica en versió cambrística, basada en l'anomenada versió de Lluçana (1976) d'Ernesto Halffter però amb parts afegides de la partitura original de Falla que la doten de major sentit teatral, per exemple es respecta l'escena de la mort de les Plèiades. Falla amb el pas dels anys va anar despullant l'orquestració de l'obra, en esta versió i seguint eixe camí s'alleuja l'ampul·lositat orquestral especialment en les parts que va haver d'acabar Halffter. D'esta manera, l'obra de proporcions humanes es torna intel·ligible.

Atlàntida és una cantata escènica amb música de Manuel de Falla i Ernesto Halffter; el text, consta de fragments del poema èpic de Jacint Verdaguer *L'Atlàntida*, que havia obsessionat a Falla des de la seua infància i en el qual veia reflectides totes les seues preocupacions filosòfiques, religioses i humanístiques. És una gran cantata per a solistes, cor i orquestra que havia de representar-se escenificada.

Què és el que atreia a Falla del poema, a més de les seues impressions d'infància? Sens dubte, la dimensió mítica i històrica del tema era viscuda per Falla (home d'enorme fervor religiós i grans escrúpols morals) de manera autobiogràfica: igual que l'*Atlàntida* renaix en el Nou Món, l'home pecador es transforma en l'home nou redimit per la fe. Llavors quin és el tema de l'obra? Es

podria intentar resumir així: l'Atlàntida, afonada pels seus pecats, és redimida en un Nou Món que emergix més enllà de la mar com una nova Atlàntida, guanyat per a la fe cristiana per l'acció d'Espanya.

La versió escenificada va tindre la seua estrena mundial en el Teatre de La Scala de Milà l'any 1962, el 18 de juny.

L'acció es desenvolupa en dos llocs i èpoques. D'una banda, en la mítica illa de l'Atlàntida, el Mediterrani, en una època llegendària; i, per un altre, a l'Espanya de l'època de Cristòfor Colom (1492).

Estructura de l'obra

Atlàntida té una aparença confusa, però s'endevina una estructura ajustada al tema moral de l'obra i caracteritzada pel joc d'espills i la simetria. Bàsicament, la composició ofereix un espill doble: l'Atlàntida clàssica i mítica es reflectix en el Nou Món hispà i històric, i l'home pecador (que havia de ser espill de Déu) es reflectix en el continent afonat.

L'obra s'estructura en un pròleg i tres parts. El pròleg, al seu torn, té dos parts.

En la primera, el Corifeu (ací una espècie d'esperit de la mar) rescata un xiquet d'un naufragi i li mostra una visió de l'Atlàntida submergida. Este xiquet és el jove Colom i esta visió de l'Atlàntida l'impulsarà a complir la seua missió de descobrir el Nou Món. Podríem pensar que este Colom xiquet és, al seu torn, un espill en el qual es

mira Falla xiquet, que també albira l'Atlàntida i somia amb Amèrica.

La segona part d'este pròleg és un *Hymnus Hispanicus* que canta les riqueses materials, humanes i espirituals d'Espanya, l'artífex de descobrir i cristianitzar el Nou Món.

A continuació, seguixen les tres parts de l'obra, de les quals són simètriques la primera i la tercera.

En la primera part, l'heroi és Hèrcules, un viatger que arriba des de terres llunyanes. A Hispània troba la reina Pirene, que li encomana la missió d'anar a Gades per a recuperar el ceptre arrabassat per Gerión. Però quan Hèrcules arriba a Gades, es deixa convèncer per Gerión per a dirigir-se a un regne que està a l'altura de la seua grandesa i que s'albira pròxim, l'Atlàntida.

En la tercera part l'heroi és Colom, un nou Hèrcules procedent també de terres llunyanes i desconegudes. A Espanya troba una altra reina, Isabel, que li encomana una altra missió, en este cas descobrir i cristianitzar el Nou Món que emergix de la mar com una nova Atlàntida. El text juga amb el nom del descobridor que és un colom que porta a Crist (Christopherens).

La segona part, que funciona com una frontissa entre els espills de la primera i tercera parts, és la més confusa i inacabada. En l'essencial oferix una visió del jardí de les Hespérides, el cor de l'Atlàntida, habitat per les Plèiades i vigilat per un drac. Hèrcules mata el drac i roba les taronges del jardí; les Plèiades moren de por i tristesa

perquè l'acció d'Hèrcules, donant compliment a una vella profecia, anuncia el fi de l'Atlàntida. Hèrcules torna a Gades, mata a Gerión i planta el taronger en terres hispanes.

Esta segona part, finaliza amb la veu de Déu que justifica l'enfonsament de l'Atlàntida per la seua arrogància i els seus pecats. I ací, en La veu divina, moment cim de l'obra a nivell escènic, l'Atlàntida es convertix en reflex de l'home pecador que s'ha rebel·lat contra Déu.

PROGRAMA

Coral de Cámara de Pamplona

David Gálvez Pintado, direcció

Producció Coral de Cámara de Pamplona i Museu Universitat de Navarra amb la col·laboració de la Fundació Manuel de Falla i amb el suport de INAEM, Govern de Navarra i Ajuntament de Pamplona.

FITXA ARTÍSTICA

Música: Manuel de Falla, Ernesto Halffter

Llibret: Manuel de Falla basat en el poema de Jacint Verdaguer

Traducció: José Antonio Hoyos, Sergi Moreno-Lasalle

Direcció musical: David Gálvez Pintado

Direcció escènica: Tomás Muñoz

Corifeu/Falla ancià: Sebastià Peris (baríton)

Pyrene: Gemma Coma-Alabert (*mezzosoprano*)

Isabel: Marta Huarte Donázar (soprano)

Gerión: Rubén Lardies (tenor I), David Echeverría (tenor II), losu

Yeregui (baix)

Hespérides:

Maia: Estitxu Castellanos (soprano)

Aretusa: Ariadna Martínez (soprano)

Caleno: Andrea Jimenez (soprano)

Eriteia: Chantal Esteve (*mezzosoprano*)

Electra: Ana Olaso (*mezzosoprano*)

Esperetusa: Paula Iragorri (alt)

Alcione: Leticia Vergara (alt)

Dama: Paula Iragorri (alt)

Xiquet i Patge: Leire Peralta

Coral de Càmara de Pamplona

Pianistes: Rinaldo Zhok i Naiara Egaña

Percussió: Salva Tarazona

Disseny d'espai i llum: Tomás Muñoz

Disseny de vídeo: Acrònica Produccions i Tomás Muñoz

Disseny de vestuari: Gabriela Salaverri

Coreografia: Rafael Rivero

Regidoria i ajudant de direcció: Cristina Martín

Tècnics de llum i vídeo: Acrònica Produccions

Realització de vídeo: Rut Munguira, David Bernués

Realització d'elements escènics: The Root Puppets, Scnik, Sara Muñoz

Atlàntida.....M. Falla

Pròleg

Corifeu

Hymnus Hispanicus

Primera part

Hèrcules, Pirene i Gerión

Segona part

El jardí de les Hespérides

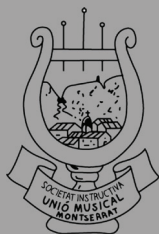
Tercera part

Colom, un nou Hèrcules

Ajuntament de Montserrat.
cultura@montserrat.es
www.montserrat.es
simc.montserrat.es

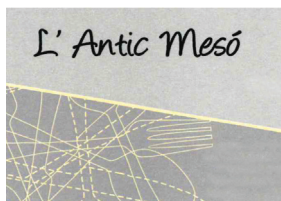
COL·LABORADORS

PATROCINADORES Plata

AGUA DE
Chóvar

PARQUE NATURAL SIERRA DE ESPADÁN

PATROCINADORES Bronze

Informática Montserrat

GENERALITAT
VALENCIANA

Conselleria d'Educació,
Investigació, Cultura i Esport

INSTITUT
VALENCIÀ
DE CULTURA

Diputació
de València

Àrea de
Cultura

sarc

ajuntament de
Montserrat

EUROPE FOR FESTIVALS
FESTIVALS FOR EUROPE
EFFE LABEL 2024-2025

web de la

SETMANA INTERNACIONAL
DE MÚSICA DE CAMBRA DE
MONTSERRAT